

פרשת דוד

יו"ע ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת תצוה

ט"ו אדר א' תשפ"ד 1221

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות	4:56	5:11	5:01	5:04
מוצאי שבת	6:10	6:11	6:10	6:11
רבנו תם	6:50	6:46	6:45	6:47

הילולא דצדיקא

ט"ו אדר א'
 רבי צבי הירש קייזנבור
 מח"ס 'קב הישר'

ט"ז אדר א'
 רבי פנחס מנחם אלתר
 האדמו"ר מגור

י"ז אדר א'
 רבי יעקב חי בירדוגו

י"ח אדר א'
 רבי יהושע רפאל פנחס די שיגורא

י"ט אדר א'
 רבי יצחק חדאד
 אב"ד ג'רמא

כ' אדר א'
 רבי שלמה זלמן אוירבאך
 ראש ישיבת 'קול תורה'

כ"א אדר א'
 רבי אברהם אבן מוסא

ללמוד אף בדרך. וחל בשבת תצוה שבה קוראים ענין השמן - כיון שהדרך להתגבר על היצר הרע שהוא עמלק הינה על ידי שנטהר את נשמתנו בתורה ומצוות.

נמצאנו למדים שהשמן מבטא את הנשמה הטהורה שהיא הנותנת לנו כח להתגבר על יצרנו הטמון וחבוי בליבנו ומנסה להחטיאנו כדאיתא בסוכה (נב, א) "ואת הצפוני ארחיק מעליכם" - זה יצר הרע שצפון ועומד בלבו של אדם. ואם תדקדק תמצא ש"שטן" בגימטריא 359, והוא טמון ב"לב" - שהוא בסך 32 בגימטריא יחד עם 391 שעולה בגימטריא 'שמן' עם הכולל, והוא שאמרנו שהנשמה נותנת כח להתגבר על השטן הטמון בלב האדם.

ועוד, מעלת הנשמה היא, שנותנת לנו את העדיפות על פני שאר כל העמים שאין להם נשמה ממקום גבוה כעם ישראל, וזהו שאומרים בתפלה "ובנו בחרת מכל עם ולשון" - ו'לשון' עולה בגימטריא 'בשמן'.

ואחרי שהבנו מהי חשיבותה של הנשמה - שהיא השמן, לא נותר לנו אלא להבין מדוע התורה הקפידה דוקא על הטיפה הראשונה להאיר בבית המקדש ומה נגרע משאר השמן עד שלא חפץ בו ה' יתברך.

ונראה להסביר דהטיפה הראשונה מבטאת את הכח הראשון, דהיינו שהאדם ישקיע את מירב הכח והמאמץ להתגבר על יצרו הרע דזוקא ברגע הראשון שהוא הקשה מכל כפי ההתחלות שכולן קשות, ולאחר מכן יהא לו קל יותר שלפי המאמץ הראשון נקבע ונסלל המושך הדבר, "טוב אחרית דבר - מראשיתו" וכשהראשית טובה כך המשך וזהו שצוה התורה דזוקא "שמן זית זך" - "זך" עם הכולל בגימטריא עולה "כח שאת", שכוחו ייתן בעיקר בטיפת השמן הראשונה, והוא מה שאמר יעקב (בראשית מט, ג) "כוחי וראשית אוני" - שעיקר כוחי נתתי בבן הראשון כדי להעמיד שבטי י-ה.

ופעם אחת באה אשה בוכה ומתאנחת על מר גורלה שלאחר שנים שהיתה עקרה סוף סוף נפקדה בפרי בטן, ברם לאחר כמה שבועות הפילה, אמרת לה - עשי סעודה גדולה לכל הלומדים בבית המדרש ותני שבח לבורא עולם. כשראיתי את תמייתה, הסברתי לה כי אדרבה עד עכשיו חשבת שאין לך כלל אפשרות להביא ילדים לעולם, אך כעת כבר ברור שהינך יכולה. והתרצתה לדברי וכך עשתה, ובאמת עכשיו ב"ה יש לה ששה ילדים כן ירבו.

לכן התורה מקפידה בכל מקום על ההתחלה שתהיה טובה, כי היא סוללת את הדרך להמשך. וכן ילד שהגיע למצוות דרשו עליו את מאמר הגמרא (פסחים ב, א) "אור ל"ד בודקים את החמץ לאור הנר" שכבר בתחילת דרכו שהיא לקראת גיל י"ד, ייתן את כל כוחו בהתגברות על יצר הרע הנמשל לחמץ.

העולה מכל אלה, שהשמן מסמל את נשמת האדם שהיא כוחו הרוחני להתגבר על היצר והיא העולה המרוממת אותו מכל האומות ויש לאדם להקפיד על הטיפה הראשונה - על ההתחלה בעיקר והיא תגרוו אחריה את המשך.

משניות לדוד

השמן מאיר לעולם והנשמה מאירה לגוף

"ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיבת למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, ב)

התורה מצווה בראש הפרשה עוד קודם הציווי על בגדי הכהנים, שיקחו למנורה שמן זית מיוחד ביותר שהוא זך, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (במסכת מנחות פו, א) שמגרגרו בראש האילן ואינו נוטל ממנו כי אם טיפה הראשונה ולא יותר.

וצריך להבין מהי חשיבותו הרבה של השמן למנורה שהדגישה התורה אותו עוד לפני כלות ציווי מלאכת המשכן והבגדים. ועוד צריך ביאור מדוע דוקא טיפה ראשונה בלבד וכי שאר טיפות לא מאירות יפה

כטיפה ראשונה, ואף אנו אם נעמוד לחקור זאת לא נחוש בהבדל. כמו כן איתא (הושע יב, ב) "ושמן למצרים יובל" מדגיש הנביא את ענין הובלת השמן למצרים ומה הטעם שהובילוהו לשם ומהו הרמז בזה?

ונראה לבאר על פי שנקדים דברי מורנו ר' חיים ויטאל זיע"א תלמיד האור"י הקדוש, שכאשר ברא ה' את האדם ויפח באפיו נשמת חיים יצרו בשר ועצמות וקדם עליו עור וגידים, וחדש הרב דכשם שיש לגוף רמ"ח אברים וש"ס גידים כך גם לנשמה ישנם רמ"ח אברים וש"ס גידים רוחניים ממש בהתאמה לגוף, עד כאן דברי כ"ק זקני ר' חיים ויטאל זיע"א.

ונראה כי זהו שאמר איוב (י, יא) "עור ובשר תלבישני ועצמות וגידים תסוככני", ומקרא זה נאמר על הנשמה שעליה הלביש וסיכך בבשר גידים ועצמות. והטעם נראה כי הנשמה אלוקית ורוחנית ואינה יכולה לסבול הגוף הגשמי, ובאופן זה יש יכולת בגוף להחזיק את הנשמה בתוכו.

ועל פי זה יש לבאר ענין השמן. הזית עצמו מרמז ומסמל לאדם, והגרעין שבו הם עצמות האדם והשמן הכנוס והאגור בתוכו מבטא את הנשמה הנמצאת באדם וכשם שהשמן מאיר את העולם כך הנשמה מאירה את הגוף באור יקרות, אור התורה והמצוות.

ולכן התורה החשיבה את השמן כל כך בבית המקדש שיהא שמן זית זך ביותר כי הוא מסמל את הנשמה הטהורה, שהיא חלק אלוה-ממל ועל ידה האדם מתקשר ומתחבר עם הקב"ה כפי שנאמר קודשא בריך אורייתא וישראל - חד הם. וזה על ידי הנשמה שהיא מן העליונים.

ובזה נמואר המודגש בנביא שמכרו שמן למצרים, ומה עניינו לאן מכרוהו? אלא לומר שהמצרים שהם מקור הטומאה, ערות הארץ, רצו לטמא את נשמות ישראל והביאו את ישראל למ"ט שערי טומאה, לכן ישראל מכרו שמן למצרים דזוקא לומר שלא הצליחו במעשיהם אלא אדרבה נשמותינו נשארו טהורות ואף אנו משפיעים מהשמן שהוא הנשמה, לכל העולם בכלל ולמצרים בפרט.

ולכן פרשת תצוה חלה בדרך כלל בפורים שאז קוראים בה גם את פרשת זכור, שעמלק אף הוא רצה לקרר את עם ישראל מעבודת ה' וכדכתיב (דברים כה, יח) "אשר קרר בדרך" לבטל מהם מצוות (דברים ו, ז) "ובלכתך בדרך" דהיא התורה, שמצותה

דברי הנמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

צריכים פרוטקציה בשמים? היא כאן!

"ועשית בגדי קדש לאהרן" (שמות כח, ב)

בחיי היום יום, יש סביבנו קבוצות רבות של אנשים, מכל מיני סוגים. יש את המצליחנים, יש את הנכשלים, יש את הזרזים ויש גם עצלים. יש מוערכים יותר ומוערכים פחות, ויש גם אנשים מקושרים, בנים של אישים חשובים או עסקני ציבור נודעים, שיכולים 'לסדר' כמעט כל דבר, במינימום זמן ובמינימום מאמץ...

זה זן מיוחד של אנשים, שהכל מסתדר להם כמעט מעצמו; הם מוצאים עבודה בקלות, יש להם חברים בכל מקום משפיע, הם מסודרים במסודות החינוך, וגם בבית הכנסת מתקבלים בכבוד. הדובדבן שבקצפת הוא, כשהם צריכים להסדיר משהו במשרד ממשלתי, או לפתור איזו בעיה בעירייה, אז הם זוכים להקלות, נהנים מזירוז הליכים, וגם מקבלים הטבות למיניהן...

אך בשמים, מעורר רבי אשר קובלסקי שליט"א, אין דברים כאלה. הכל שווים, נידונים לפי מעשיהם וזוכים לפי זכויותיהם. אבל דווקא יש קבוצה אחת, 'קבוצת עילית' מיוחדת, שחבריה זוכים להקלות והטבות גם בשמים. מקילים עליהם מאוד, מקצרים להם הליכים, נותנים להם סיוע לסגור תיקים, מעבירים הלאה את חטאיהם. הם זכאים אוטומטית להקלות של ממש, אבל בשמים - במקום בו הכי כדאי לזכות בהקלות והטבות...

איך נכנסים לקבוצה הזו? זה אפשרי לכל שם משפחה, מכל ארץ מוצא, ובכל מצב כלכלי. הזכאים להקלות בשמים, אלה שנהנים מזירוז הליכים במקום הכדאי ביותר, הם הוותרנים, אלה שמבליגים, שמוותרים, שלא עומדים על שלהם, שיודעים לוותר על הזכויות המגיעות להם...

הסקייתו ושמעו לגילוי חז"ל: "המעביר על מידותיו" - אדם המוותר על המגיע לו ומעביר הלאה פגיעות שנעשו כנגדו, "מעבירין לו על כל פשעיו" - מסייעים לו משמים לשוב בתשובה שלימה, מעניקים לתשובתו זכות קדימה, נותנים לו הקלות והטבות בדרכו למחיקת חובותיו וחטאיו, ועוברים לדון בזכויותיו.

רגע, זה יתכן? הרי בשמים לא מפספסים אף ראייה או דיבור שלנו, ועוקבים בדריכות אחרי מעשינו כי "על כל אלה יביאך האלוקים במשפט?"

נכון! אם גם אנחנו כאלה שעומדים על שורת הדין, ומדקדקים במה שנעשה כנגדנו. אבל אם אנחנו וותרנים הנוהגים לפנים משורת הדין - גם בשמים נוהגים כך כלפינו, ומעניקים לנו זכויות יתר, שיסייעו בעדנו 'להחליק' את חטאינו הלאה.

בפרשת בגדי הכהונה, אותם לבשו אהרן ובניו. אהרן הכהן היה במהותו 'אוהב שלום ורודף שלום', איש שהקרין סביבו שלום, ניסה להשכיח שלום, פעל בכל דרך להגברת השלום והאחוה. אחד הכלים היעילים ביותר להרבות בשלום ובאחוה, הוא לאמץ את הגישה הוותרנית, לקבוע בלבנו כי אנחנו בורחים מכל מחלוקת, ומעדיפים עליה את השלום, גם אם נצטרך לוותר.

בפעם הבאה שמישהו יעקוף אותנו בתור, ינצל אותנו שלא כדיו, יחסום לנו את האור או האוויר, או אפילו יתמקם לנו בחניה - נוכל לעמוד עליו בכל חומר הדין ולהיות צודקים, אבל הרבה יותר כדאי להיות חכמים; לוותר, להבליג, לעבור הלאה. אולי לרגע נראה חלשים בעיני הסביבה, אך ברגע הבא יפתחו למעלה כל ספרי חובותינו, ויסייעו לנו למחוק עמודים שלמים בלי הינד עפעף, יעניקו לנו הטבות והקלות, שיגרמו לכך שתשובתנו תתקבל ברצון ובקלות. אז אולי הוא יתמקם שוב בחניה, ונכון לגמרי שהוא פגע בי כל כך עד כדי שברור שלא אסייע לו, ואולי החדר שהשכן יוסיף יסתיר לי את האור - אבל הרבה יותר כדאי מכל אלה, לזכות בשמים בהנחות מפליגות!

יש זכאים להקלות בתב"ע, ומקבלים מרפסת נוספת. יש זכאים להטבות בתנאי המשכנתא, וזוכים בהנחה של כמה מאות שקלים בשנה. יש מי שזכאים לזירוז הליכים בביטוח הלאומי, ויקבלו את הזכויות שלהם חודש קודם. אבל הרבה יותר כדאי לזכות בהטבות והנחות בשמים, הרבה יותר כדאי לוותר ולקבל הטבות במקום בו מוכרעים החיים!

במסילת נערה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של
מור"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

כי הם חיינו ואורך ימינו

בהיותי בקברו של הבעל שם טוב הקדוש זיע"א באירופה, התקשר אליי אחד מבניי וסיפר לי על תלמיד שלו, המשתתף בשיעורי התורה מידי יום ביומו וברוך ה' מתחזק ועולה מחיל אל חיל, זאת בנוסף להיותו מתומכי התורה וממחזיקיה.

אך הנה צרה באה על ראשו של אותו תלמיד. בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה על כך שהוא איים באקדה - התלמיד נלקח למעצר. בנוסף, נערך חיפוש בביתו, במהלכו אכן נמצא האקדה הטעון שברשותו.

למרות שלא הייתה כל כוונה אמיתית באיומו, והם נאמרו בבדיחות, מתוך רוח ליצנות ושטות שנכנסה בו - לא ניתן להקל ראש בהאשמה החמורה, ועל כן נעצר היהודי, והוא עתיד לשבת במאסר תקופה ארוכה וממושכת.

כך סיפר בני שיחי, וביקש שאתפלל על תלמידו שיזכה לצאת ממאסרו במהירות.

מיד נעמדתי בתפילה לבורא העולם וביקשתי: "ריבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם יהודי זה יישאר במאסר בודאי תיגרם לו מכך ירידה רוחנית עצומה, שכן מה יעשה הבן ולא יחטא בשעה שהוא יושב כל היום בתוך חבורת פושעים ורוצחים. כעת, כשהוא נאלץ להפסיד את שיעורי התורה בהם הוא רגיל להשתתף - מי יודע מה יהא על נשמתו?! אוא, עשה למען תורתך הקדושה והוצא אותו לחופשי".

תפילה זו התפללתי לבורא העולם בקברו של הבעל שם טוב הקדוש ובמספר קברי צדיקים נוספים בהם ביקרתי.

לא עברו ימים רבים, ובני שיחי' בישר לי כי ללא כל סיבה גיונית וללא הודעה מוקדמת, פנה מפקד המשטרה לתלמיד שבמעצר ואמר לו: "קום צא מן המקום! ופעם הבאה הישמר לך שלא לחזור על שטות זו!"

מיד כשיצא לחופשי התקשר התלמיד לבני - רבו ומורו, וסיפר לו על שחרורו. עוד אמר שבמשך כל זמן מעצרו הוא התפלל תפילה אחת: שהקב"ה יגאל אותו ממאסרו, כדי שיוכל לחזור אל שיעורי התורה הקבועים שלו. שהם החמצן הרוחני בחייו, ובלעדיהם - חייו אינם חיים.

נצור לשונך

אפילו אמת גמור

אסור לספר בגנות חברו אפילו על אמת גמור, וזה נקרא בפי חז"ל בכל מקום לשון הרע.

והמספר עובר בלא תעשה, שנאמר (ויקרא יט, טז) "לא תלך רכיל בעמך", וזה גם כן בכלל רכילות הוא.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מהו הלבוש האמיתי של האדם?

התורה מדברת על בגדי הכהונה של הכהן הגדול כמו שכתוב (שמות כח, ב) "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך". ובפרשה הקודמת דיברה התורה על עניין בניית המשכן.

וצריך להבין את הקשר של בניית המשכן לעשיית הבגדים, ועוד שהתורה מאריכה בעניין הבגדים ולכאורה איזו חשיבות יש להם?

והתירוץ הוא כי לפעמים אדם יכול להשקיע הון בנושא שאינו בעל חשיבות רבה, ובדבר החשוב ביותר אינו משקיע מאומה, מהעיקר עושה טפל ומהטפל עושה עיקר והנה, כשציווה הקב"ה לבנות את המשכן היה זה כדי שהשכינה תהא שרויה בתוכו ושתהיה לנו סייעתא דשמיא בכל מעשינו אבל בזה לא תם העניין, אלא העיקר הוא שנעמול בתורה ונתגבר על הניסיון, וזו מהות הבגדים המהווים לבוש לאדם ואלו הם התורה והמצוות, כמו שכתוב בזהר שעל ידי שהאדם עמל בתורה ובמצוות לעתיד לבוא נעשה לו חלוקא דרבנן וכמו שכתוב: "ועשית בגדי קדש" אלו הם לא בגדים בעלמא, אלא בגדי קודש שעל ידי זה שומר האדם את קדושתו, ומי יכול לשמור את האדם אם לא העמל בתורה.

וכן בגוף האדם ישנו חלק העליון המסמל על הרוחניות כגון הלב והמח, וישנו חלק התחתון המסמל על הגשמיות, ועל ידי הלבוש יש אפשרות לאדם להשליט את כח העליון על כח התחתון. וכמו כן מצינו שאחד מהבגדים הוא האבנט המבדיל בין העליון לתחתון, והמטרה היא להשליט את הרוחניות על הגשמיות.

כשקיימתי קבלת קהל בפריז, נכנסו אלי זוג אנשים שהשקיעו את מיטב כספם בענין של תצוגת אופנה, וכשהגיע אותו יום המיוחל שרצו לעשות בו מכירה פומבית, שעתיים טרם הפתיחה, התפוצץ שם בלון גז וכל עמלם ירד לטמיון והפסידו את רכושם בין רגע אחד, ושאלו אותי למה ה' עשה עמם את זה? והשבתי להם שאדרבה, עליכם לשמוח שהתפוצצות לא התרחשה בזמן שכבר הייתם בפנים אלא לפני כן, ובכך ניצלם וכו'.

ולכאורה מדוע הם בעצמם לא הבינו זאת?

אלא התשובה היא שחסר בהם "הבגדים" כפי שהסברנו לעיל, המסמלים את התורה והמצוות, שהרי מדובר באנשי העולם אשר כל מחשבתם נתונה רק למילוי תאוותם, ולו היו מקדישים מעט מזמנם לשיעורי תורה ואמונה כי אז וודאי שהיה באפשרותם להתגבר על הניסיון.

פניני הפרשה

פנינים קצרים מפרשת השבוע

כוחו של רגע אחד בחיים

"כתית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כז, כ)

מובא בגמרא (מנחות צט, א) אמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: אפילו לא קרא אדם אלא קריאת שמע שחרית וערבית, קיים "לא ימוש ספר התורה הזה מפריך".

לכאורה מקשה ה'חדושי הרי"ם', האיך נחשבים מספר הרגעים של זמן אמירת ק"ש, ליום ולילה? וההסבר הוא: הנה נאמר במנורה "להעלות נר תמיד". הגם שהכהן לא העלה את האור "תמיד" אלא רק רגע אחד בלבד, אלא מכיוון שהמנורה דלקה כל היום מכח הרגע הזה זה כבר נחשב ל"תמיד".

והוא הדין בקריאת שמע. אם קוראים קריאת שמע בכוונה ובהתלהבות של יראת שמים הנדלקת באותם הרגעים, נשמר להט שבלב לכל היום, וזה אפוא נחשב ל"יומם ולילה".

אותו גילוי במשמעות שונה

"ועשית חשן משפט מעשה חשב" (שמות כח, טו)

מעיר על כך בעל 'הכתב והקבלה', שהרי אותיות 'חשן' ערוכות בסדר הפוך מאותיות 'נחש'.

ואמנם מלים אלו הן הפכים גמורים, הפועל 'נחש' משמעו לגלות דברים סתומים ונעלמים בעזרת כוחות זרים ופסולים. לעומת זאת שימש ה'חשן' לברור ולגילוי הנעלם על ידי כוח הקדושה, ובו הגיעה הארה מידי שמים באמצעות האורים ותומים.

דין פרוטה כדין מאה

"ומלאת בו מלואת אבן ארבעה טורים" (שמות כח, יז)

בעל ה'עקידה' כתב שאבנים אלו היו קצתם יקרים וקצתם בזול, לרמז שיהיה לדין לדון דין שווה - משפט של פרוטה כמשפט של מאה מנה.

והיו שמות השבטים חקוקים עליהם כתולדותם - לרמז שלא ישא אדם פני איש, כקטן כגדול ישמעון, כאילו אין יתרון לגדול שבשבטים על הקטן שבהם, רק התולדה התלויה בשנים, וזולת זה הכל שווין.

מי מסוגל להכניע את המצח?

"ועשית ציץ זהב טהור" (שמות כח, לו)

הציץ מכפר על עזות מצח, כי בציץ נאמר: "והיה על מצח אהרן", ונאמר בישיעה (מח, ד) "ומצחך נחושה". ועל ידי שהכהן הגדול שם את הציץ על מצחו, היה מכניע את עזי הפנים שבדור.

וזהו ביאור המשנה (אבות ה, כ) "עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן". יהי רצון מלפניך שתבנה בית המקדש... ותן חלקנו בתורתך".

ותמוה: מה הקשר בין עז פנים ובין יהי רצון שיבנה בית המקדש?

בספר 'אהלה של תורה', מבאר שהתנא בהזכירו את עזי הפנים, התפרצה מלבו תפילה שייבנה בית המקדש, ואז ישם הכהן הגדול את הציץ על מצחו ויכניע את עזי הפנים שבדור. ואמרו רבותינו בתלמוד (ביצה כה, ב) מפני מה ניתנה תורה לישראל? מפני שהם עזים (וניתנה להם תורה שיעסקו בה והיא מתשת כוחם ומכנת לבם, רש"י). ולכן מסיים התנא באבות: "ותן חלקנו בתורתך".

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "אתה בן אדם" (יחזקאל מ"ג)

הקשר לפרשה: בהפטרה מסופר על חנוכת המזבח ושבעת ימי המילואים, נבואתו של יחזקאל על הבית השני, וזה מענין הפרשה שבה נצטווה משה רבינו ע"ה על ענין שבעת ימי המילואים בחנוכת המשכן.

אנשי אמונה

אורחות חיים מתוך הספר "אנשי אמונה"
לתולדות צדיקי משפחת פינטו זיע"א

יהודי אחד בא למו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א, כשידו האחת נתונה בגבס, בעקבות תאונה קשה שעבר.

הוא היה בסכנה גדולה, שכן הרופאים רצו לקטוע לו את היד. וכשגדל צערו הוא ניגש למו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א בבכיה ושאל "איך אני אחיה בלי יד?!"

כשנרגע מבכיו וביקש ברכה, שאל אותו מו"ר שליט"א: "מה אני יכול להועיל לך בברכה?"

"הרי הרב הוא נכדו של הצדיק רבי חיים פינטו", השיב הלה.

"אמת הדבר, אבל אני, אמר לו מו"ר שליט"א לא רבי חיים פינטו."

"מכל מקום אתה נכדו של הצדיק, ואנחנו מאמינים שהקב"ה יכול לעשות לי נס בזכותו", כך אמר היהודי בנימה תמימה.

"אם אתה מאמין, אזי בעזרת ה' יהיה נס", כך אמר לו מו"ר שליט"א.

בטרם הפרידה אמר אותו יהודי "אני מקווה שבפעם הבאה שנתראה, אראה את הרב עם היד כשהיא בריאה".

חלפה לה שנה, והנה בעת שמו"ר שליט"א מסר שיעור במקום מסוים, הוצרך מו"ר שליט"א לעט בכדי לרשום איזה פסוק, וביקש מהקהל עט שישיאלו לו עט. והנה ניגש אליו יהודי שהיתה לו צלקת גדולה ביד ונתן לו עט.

מו"ר שליט"א שאל אותו: "מה יש לך ביד?" והלה משיב ומזכיר נשכחות:

"כבוד הרב זוכר שבשנה שעברה רצו לקטוע לי את היד, ובאתי לקבל ברכה בזכות הסבא זיע"א. הנה היד, והיא לא נקטעה לבסוף. ולזאת, אני נותן לרב את העט הזאת למזכרת ביד הזאת, שאני בטוח שהיא כאן רק בזכות הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א. שכן גם הרופאים לא מאמינים איך היד נרפאה מאליה".

זכור לטוב

מתורתו של אליהו הנביא זכור לטוב

אמרתי שמוא אינן מעושרות הן. אמר לו; כשבקשת ממני תבואה ואמרתי לך אין לי תבואה, וראית תבואה בביתי, במה חשדתני, אמר לו; אמרתי שמוא הקדשת כל נכסיך לשמים.

אמר לו; העבודה כך היה, שנדרתי כל נכסי לשמים מפני הורקנוס בני כדי שיעסוק בתורה, עד שבאתי אל החכמים והתירו לי את נדרי, שכל המאחר נדרו יותר מג' רגלים שוב אין נזקקין לו לפי שהוא נוהג בהן כדרך שהוא נוהג בהיתר, דברי רבי אליעזר, אמר ר' יוסי במה דברים אמורים בנדר מרובה אבל בנדר מועט דיו ל' יום.

מעשה ברבי יהושע שהיה מהלך בשוק של בבל והיו תלמידיו הולכין אחריו, וראה למטרוניא, סילק את תפיליו ונתנן להם לתלמידיו ונכנס עם המטרוניא לתוך ביתה ונעל הדלת בפניהם, וכשיצא רחץ והניח תפילו.

ואמר לתלמידיו; בני, כשהלכתי אחר המטרוניא הזאת לביתה ונעלתי הדלת בפניהם, במה חשדתוני? אמרו לו; אמרנו, שמוא דבר מלכות יש בינו לבניה.

אמר להם; כשסילקתי את התפילין ונתתי אותם לכס, במה חשדתוני?

אמרו לו; אמרנו, שמוא סבר רבי דברי קדושה אין נכנסין למקום הטינופת.

ואמר להם; כשיצאתי ורחצתי את גופי במה חשדתוני? אמרו לו; אמרנו, שמוא רוק (תפל) ניתז מפיה ונפל על בגדי רבי.

אמר להם; העבודה, כך היה, וכשם שדנתוני לכף זכות - כך הקב"ה ידין אתכם לכף זכות.

מעשה בחסיד אחד שפדה ריבה אחת בת ישראל, ובמלון השכיבה תחת מרגלותיו, למחר ירד וטבל ושנה לתלמידיו. אמר להם לתלמידיו; בשעה שהשכבתיה תחת מרגלותי, במה חשדתוני? אמרו לו; אמרנו שמוא יש בנו תלמיד שאינו בדוק לרבי.

אמר להם; בשעה שירדתי וטבלתי, במה חשדתוני? אמרו לו; אמרנו שמוא מפני טורח הדרך אירע קרי לרבי. אמר להם; העבודה, כך היה, וכשם שדנתוני לכף זכות המקום ידין אתכם לכף זכות.

לעולם היו דן את כל האדם לכף זכות ואל תכריעו לכף חובה, ואם למדת מן האדם שנים ושלשה פרקים התיירא ממנו כאיש שהוא מתיירא מן השמים.

לעולם יקנה אדם חבר לעצמו ויאכל עמו, כדי שיקרא עמו וישנה עמו ויגלה לו סתרי תורה וסתרי דרך ארץ, שנאמר (במדבר כ"ז) "ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו". קח לך איש גברתן וענותו כמון.

מאי "קח לך"? אלא ללמדך שאין חבר נקנה אלא בלקיחה ואין חבר נקנה אלא בדמים, והדן את חברו לכף זכות - גם מן השמים דנין אותו לזכות.

מעשה באדם אחד שירד מגליל עליון לעשות מלאכה אצל בעל הבית אחד בדורם. אמרו עליו על אותו בעל הבית שאע"פ שלא קרא ולא שנה, מ"מ היה אחד מאנשי מעשים טובים. והיה מטפל אותו האיש את עצמו עם אותו בעה"ב ועשה אצלו מלאכה כל ימות השנה עד שהגיע ערב יום הכפורים, כיון שהגיע ערב יוה"כ אמר לו אותו האיש לבעל הבית שלו; תן לי שכרי שאלך לביתי ואפרנס את בני ביתי. אמר לו, אין לי מעות שאתן לך. והיה רואה תבואה בתוך ביתו, ואמר לו תן לי תבואה, אמר לו, אין לי תבואה. והיה רואה בהמה בתוך ביתו, ואמר לו תן לי בהמה, ואמר לו, אין לי בהמה.

מה עשה אותו הפועל? נטל את כליו והפשיל לאחוריו והלך לביתו בפחי נפש ולא נטל כלום.

כיון שעבר יוה"כ ושמונת ימי החג, עמד אותו בעל הבית וטען עמו שלשה חמורים; אחד של מאכל ואחד של משקה ואחד של תבואה, והלך וסבב מעיר לעיר עד שהגיע לביתו של אותו הפועל. הניח לפניו ואכלו ושתו יחד, ולאחר שאכלו ושתו נטל שכרו והניחו בידו.

אמר לו; בבקשה מנח, אמור לי כשבקשת שכרך וראית מעות בידי ואמרתי לך אין לי מעות, במה חשדתני? אמר לו; אמרתי בלבי שמוא שדות וכרמים נזדמנו לך ליקח בהן.

ואמר לו; כשבקשת ממני בהמה ואמרתי אין לי בהמה, וראית בהמות בביתי, במה חשדתני? אמר לו;

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

טעמו וראו מי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים.

שמעו ותחי נפשכם